

Tendensen er dog klart den, at der må forventes en betydelig nedgang i overskuddet.“

Lovforslaget vedtoges i landstinget med 64 stemmer mod 1 (DK).

Lov om tillægsbevilling

for finansåret fra 1. april 1948 til 31. marts 1949 I. (Finansminister *H. C. Hansen*). [A. sp. 5137. — C. sp. 1889 og 1903].

Fremsat i *folketinget* $^{24}/_3$ (F. sp. 3889). 1. beh. $^{31}/_3$ (F. sp. 4371). Partiernes ordførere: Gustav Pedersen, Erik Eriksen, Ole Bjørn Kraft, Bertel Dahlgaard, Aksel Larsen, Viggo Starcke og Anker Lau. Henvist til finansudvalget. Betænkning (B. sp. 1975) afgivet $^5/_4$. (Ordfører: Victor Larsen). 2. beh. $^7/_4$ (F. sp. 4738). 3. beh. $^7/_4$ og $^8/_4$ (F. sp. 4740 og 4857). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $^8/_4$ (L. sp. 1464). 2. beh. $^9/_4$ (L. sp. 1467). 3. beh. $^9/_4$ (L. sp. 1468). *Loven stadfæstet 14. juni 1949*. (Lovt. nr. 289).

Loven udviser driftsindtægter til beløb 380 mill. kr. og driftsudgifter til beløb 376 mill. kr., hvilket betyder en bedring af budgettet for 1948—49 på 4 mill. kr. Dette resultat var dog kun foreløbigt, da finansudvalget ikke inden lovforslagets vedtagelse nåede at få færdigbehandlet de ændringsforslag, som skulle have været stillet til lovforslaget, om der havde været tid dertil. I stedet valgte man da at gennemføre lovforslaget uændret og siden at gennemføre en supplerende tillægsbevillingslov (jfr. nærmest efterfølgende sag).

Ved fremsættelsen af tillægsbevillingsforslaget anslog *finansministeren* det reelle driftsresultat for 1948—49 — herunder medregnet forskellige indtægter og udgifter, som på grund af deres ekstraordinære karakter var holdt udenfor driftsregnskabet — til 250 mill. kr. eller muligvis noget mere, bl. a. som følge af, at forbrugsafgifterne i marts kunne tænkes